

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mpkf.II.10.021/2026/2.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes jogi képviselője:

Kecskeméti 7. sz. Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Varga László
ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím3)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Csevár Antal kamarai jogtanácsos (cím3)

A per tárgya: munkáltatói határozat és fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

A fellebbezéssel támadott bíróság neve és a támadott határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Mpkf.I.45.019/2025/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Ítéltábla végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében az alperes szám1 iktatószámú munkavállalói kárfelelősséget megállapító határozatának és fizetési felszólításának hatályon kívül helyezését kérte. A Kecskeméti Törvényszék 2.M.70.063/2025/7. számú végzésével a keresetlevelet visszautasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla az Mpkf.I.45.019/2025/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a keresetlevél visszautasítását mellőzte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 95.250 forint perköltséget, és megállapította, hogy a felperes 7.000 forint lerótt fellebbezési illeték visszaigénylésére jogosult. A jogorvoslati tájékoztatásban rögzítette, hogy a végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

[2] Az Mpkf.2. sorszámú végzés ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amit a Szegedi Ítéltábla az Mpkf.4. sorszámú végzésével visszautasított.

[3] Kiemelte: a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (1) bekezdése szerint, ha törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a felszámított perköltség viseléséről az eljárást befejező határozatban hivatalból dönt. Ha a bíróság a perköltség viseléséről nem az eljárást befejező határozatában dönt, határozatának a perköltségről döntő része ellen külön fellebbezésnek van helye.

[4] Azt, hogy az eljárás befejeződött-e az adott határozattal, eljárási szakaszonként szükséges vizsgálni. A másodfokú eljárás a Kecskeméti Törvényszék - helyesen - 7. sorszámú végzése elleni fellebbezéssel indult és az ítéltábla Mpkf.2. sorszámú végzésével befejeződött. A másodfokú eljárást a végzés érdemben zárta le, az eljárást befejező határozatnak minősül. Az alperes álláspontjától eltérően a perköltség viseléséről történő döntés szempontjából a Pp. 82. § (1) bekezdésének az első mondatát kellett alkalmazni.

[5] A végzés ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben – tartalma szerint – kérte annak megváltoztatását és fellebbezése visszautasításának mellőzését.

[6] Álláspontja szerint az ítéltábla a Pp. 82. § (1) bekezdését tévesen értelmezte, mert a perköltségben marasztalás ellen helye van fellebbezésnek. Amennyiben a bíróság a perköltségről érdemi határozatban dönt, akkor a perköltség azzal együtt támadható fellebbezéssel; nem érdemi határozatban történő döntés esetén pedig külön fellebbezésnek van helye.

[7] Megítélése szerint az ítéltábla megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Érvelése szerint az Alaptörvény 28. cikkéből következően a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes [3/2015. (II. 2.) AB határozat [17] és [18]; 3112/2022. (III. 23.) AB határozat [25]]. Ha a bírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály és az Alaptörvény az adott tényállásra az értelmezéstől függően ellentétes normát tartalmaz, akkor a bíróságnak az Alaptörvény javára kell feloldania az ellentétet [28/2013. (X. 9.) AB határozat [29]].

[8] Hivatkozott arra, hogy sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogából fakadó jogorvoslathoz való joga, valamint az (1) bekezdésből származó észrevételezési és nyilatkozattételi joga, ezért nézete szerint a végzés alaptörvény-ellenes.

[9] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: AB tv.) 39. § (1) bekezdésére utalással előadta, hogy az eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta a hivatkozott,

mindenkire kötelező alkotmánybíróági döntéseket, ezért ezek megsértésén keresztül sérülnek az alapjogai, az AB tv. 39. § (1) bekezdésének, mint jogszabálynak a megsértése a felhívott alkotmánybíróági döntéseken keresztül vezet el az alapjogsértéshez.

[10] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A Szegedi Ítéltábla Mpkf.2. sorszámú végzése rá nézve 95.250 forint kötelezést tartalmaz, ezért a jogorvoslatot a döntés ellen biztosítani kell.

[11] Érvelése szerint az Alaptörvény a jogorvoslathoz való joggal összefüggésben minden esetben megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön, és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására [18/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [10]]. A jogorvoslati jog ténylegesen akkor érvényesül, ha biztosított a más szervhez vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulás lehetősége [36/2013. (XII. 5.) AB határozat [60]], azaz legalább egy fokú jogorvoslat rendelkezésre áll.

[12] Az eljárásban részes feleknek alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére [36/2014. (XII. 18.) AB határozat [92]]. Az eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy az általuk az ügyük szempontjából relevánsnak tartott észrevételeiket előadják [21/2020. (VIII. 4.) AB határozat [65]].

[13] Megítélése szerint az ítéltábla olyan időpontban döntött a perköltségben való marasztalásáról, amikor az alperes még nem volt az eljárás részese, számára semmilyen iratot nem küldtek meg, így a felszámított perköltségre nyilatkozatot, észrevételt nem tudott tenni, a mérséklésre vonatkozó kérelmét nem tudta előadni, amelyet számára a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 4. § (1) bekezdése biztosít.

[14] Az ítéltábla "perjogilag" tévesen tekintette az Mpkf.2. sorszámú végzést érdemi határozatnak. E végzés meghozatalát, 2025. október 9-ét követően, 2025. november 11-én hívta fel az elsőfokú bíróság az érdemi ellenkérelem előterjesztésére a 2.M.70.098/2025/2. számú végzésével és a keresetet is ekkor közölte. A Pp. 180. § (1) bekezdése alapján a perindítás joghatásai a kereset közlésével állnak be, azaz a per a kereset közlésével indul meg, ami az Mpkf.2. sorszámú végzés meghozatalakor nem történt meg.

[15] Fogalmilag kizártnak tartotta érdemi határozatot hozni egy olyan eljárásban, amely még nem indult meg, és egy olyan személyt perköltségben marasztalni, aki nem minősül félnek (alperesnek) és pervesztesnek sem.

[16] Jogi álláspontja szerint az ítéltábla akkor járt volna el helyesen, ha a felperes által felszámított perköltség összegét megállapítja, az eljárás részévé teszi, de annak viseléséről nem határoz. A perköltséget az ügy érdemében pervesztes félnek kell viselnie, az eljárás jelen szakaszában azonban ez még nem dőlt el. Az Mpkf.2. sorszámú végzés nem eljárást befejező döntés, ezért annak perköltségben marasztaló rendelkezése ellen önálló fellebbezésnek van helye a Pp. 82. § (1) bekezdés második mondata alapján.

[17] A fellebbezésre észrevétel nem érkezett.

[18] A fellebbezés nem alapos.

[19] A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Fővárosi Ítéltábla Mpkf.2. sorszámú végzése ellen a fellebbezési jog kizárt-e és emiatt az alperes fellebbezését visszautasító döntés helytálló volt-e.

[20] A Pp. a másodfokú eljárás szabályait a Hatodik Részében Perorvoslatok és azzal összefüggő eljárások cím alatt a XXVII. Fejezetében (Fellebbezés) tartalmazza a 364. §-tól a 391. §-ig.

[21] A Pp. 365. § (2) bekezdés c) pontja a másodfokú bíróság olyan végzése ellen biztosít fellebbezési jogot, amellyel szemben az elsőfokú eljárás szabályai szerint külön fellebbezésnek lenne helye; valamint a d) pont pedig a másodfokú bíróság fellebbezést, csatlakozó fellebbezést visszautasító végzése ellen.

[22] Az ítéletábra az Mpkf.2. sorszámú végzését, a Pp. 389. § és 383. § (2) bekezdése alapján, vagyis a másodfokú eljárás szabályai szerint hozta meg. Az elsőfokú eljárás szabályai szerint fellebbezést érdemben elbíráló, a keresetlevél visszautasításának mellőzéséről és a másodfokú eljárásban felmerült perköltségről rendelkező döntés nem hozható.

[23] A Pp. 383. §-a pedig az ügy érdemében történő döntéseket tartalmazza, ahogyan az a címében is szerepel.

[24] A fenti rendelkezésekből az következik, hogy a másodfokú bíróság Mpkf.2. sorszámú végzése ellen Pp. 365. § (2) bekezdés c) pontja azért nem biztosít fellebbezési lehetőséget, mert az a másodfokú eljárás szabályai szerint született; a d) pontja pedig azért nem, mert a végzés nem fellebbezés vagy csatlakozó fellebbezés visszautasításáról rendelkezett.

[25] A fentiekkel összhangban ugyancsak nem teremt fellebbezési lehetőséget a Pp. 82. §-a sem, mert a perköltségről a másodfokú bíróság az eljárást befejező határozatában hivatalból döntött.

[26] A Kúria hangsúlyozza, csak azt vizsgálhatta, hogy helytálló volt-e az ítéletábra fellebbezést visszautasító Mpkf.4. sorszámú döntése. A felülbírálati jogkör az Mpkf.2. sorszámú végzésben foglalt döntés érdemére, így a perköltségről való döntés vizsgálatára nem terjedt ki.

[27] A Kúria rámutat, különbséget kell tenni az eljárás megindulása és perfüggőség beállta között. Az eljárás a keresetlevél előterjesztésével megindult [Pp. 169. §], a perindítás joghatásai pedig a kereset közlésével álltak be [Pp. 179. §, 180. § (1) bekezdés].

[28] A Pp. 117. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a keresetlevelet visszautasító végzést csak a felperesnek kézbesíti. A végzés ellen a felperes külön fellebbezéssel élhet. A fellebbezést az alperesnek észrevételezésre nem kellett megküldeni.

[29] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás olyan minőség, amely az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével ítéltető meg, magában foglalja a bírósággal és az eljárással szemben megkövetelt tulajdonságokat, és egyben biztosítja az alkotmányos eljárási garanciák teljesedését [lásd elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglaltakat és a 7/2013. (III. 1.) AB határozatot a korábbi alkotmánybírói gyakorlatát figyelembe vehetőségéről, továbbá a 6/1998. (III. 11.) AB határozatot]. A tisztességes eljárás kereteit garanciák sokasága tölti ki, fogalma nem képez zárt rendszert, a számos részjogosítványból álló jognak a bírósági eljárás egészét áthatóan kell érvényesülnie. A Kúria e részjogosítványok, és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét – az Alkotmánybírói gyakorlatára figyelemmel – általában akkor állapítja meg, amennyiben nem biztosított a valóságos bírói út, és az eljárás során a fair eljárás követelményei nem érvényesülnek [1074/B/1994. AB határozat], az alperes valamennyi kifogása érdemben nem kerül elbírálásra, alapvető perbeli jogai lényeges tartalmának korlátozására kerül sor [lásd az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére és az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére kialakított joggyakorlatot: 6/2014. (XII. 19.) AB határozat], a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben nem dönt. Ennek megfelelően, amennyiben az alperes a keresettel szemben teljeskörűen védekezhet, a megfelelő tájékoztatáshoz való joga is biztosított, nincs elzárva a jogorvoslathoz való jogtól, továbbá a fegyveregyenlőség elvének megfelelő tájékoztatásra is sor kerül, a Kúria a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét nem állapítja meg [Kúria Pfv.V.20.130/2019/6.].

[30] A fentiekre figyelemmel rögzíthető, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét csak az eljárás garanciális elemeit súlyosan sértő bírói magatartás vagy mulasztás alapozhatja meg [Kúria Pkf.III.24.696/2025/5.].

[31] Ilyen jogsérelmet a Kúria nem tapasztalt, a Pp. által biztosított eljárási jogok biztosítottak az alperes számára. Ahogyan arra maga is hivatkozott, a keresetet kézbesítették a részére és érdemi ellenkérelem előterjesztésére felhívták. Az elsőfokú bíróság keresetlevelet visszautasító végzése ellen a fellebbezéssel a Pp. 117. § (1) bekezdése értelmében csak a felperes élhetett, a fellebbezést észrevételezésre az alperes részére nem kellett megküldeni.

[32] Kiemeli a Kúria, hogy a jogorvoslat joga nem korlátozhatatlan, az eljárási törvények határozzák meg a jogorvoslati lehetőségeket [Kúria Pfv.I.20.570/2025/7.].

[33] Nem veti fel a tisztességes eljáráshoz való jog, a bírói út vagy a jogorvoslathoz való jog sérelmét, az a körülmény, hogy a Pp. meghatározza a fellebbezéssel támadható határozatok körét és abból egyes döntéseket kizár.

[34] A kifejtettek szerint nem tévedett a Szegedi Ítéltábla amikor az alperes fellebbezését visszautasította, mert az olyan végzésre irányult, amely az eljárási szabályok szerint nem támadható fellebbezéssel. A Kúria ezért az ítéltábla Mpkf.4. sorszámú végzését a Pp. 389. §-a és 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[35] A fellebbezés nem vezetett eredményre, az alperes a perköltsége megtérítésére nem tarthat igényt [Pp. 83. § (1) és (5) bekezdés].

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdésének *a)* pontja értelmében illetékmentes.

[37] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdésének *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró